

СИСТЕМНА ІНТЕГРАЦІЯ ДІЯЛЬНІСНОГО, ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО І КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДІВ ЯК ЗАСІБ ПРОЕКТУВАННЯ СИСТЕМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Реалізація соціального замовлення суспільства на підготовку компетентних інженерів-педагогів, що передбачає формування в них умінь аналізувати, прогнозувати та обирати раціональні шляхи й засоби навчання, вимагає таких методологічних підходів, які б забезпечували оновлення концепцій професійної педагогічної підготовки, удосконалення змісту фахової освіти, розробку особистісно орієнтованих навчальних програм.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Результати аналізу філософських, педагогічних і психологічних праць дозволили виокремити з множини відомих підходів в освіті ті, що за умови інтеграції забезпечуватимуть вирішення проблеми обґрунтування теоретичних і методичних основ проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів:

- системний – розгляд об'єктів навколишньої дійсності через призму цілісності та єдності їх зі світом (В. Афанасьєв, Н. Кузьміна, В. Садовський та ін.);
- діяльнісний – розгляд активності людини через складові та механізм здійснення діяльності (Л. Віготський, О. Леонтьєв, С. Рубінштейн та ін.);
- особистісно орієнтований – розгляд внутрішнього світу людини та вибір способів розвитку структурних елементів її особистості, зокрема, спрямованості, якостей, здібностей, знань, умінь, навичок (Г. Балл, С. Подмазін, В. Сериков, І. Якиманська та ін.);
- компетентнісний – розгляд процесу становлення особистості з точки зору досягнення необхідного рівня в системі суспільних цінностей, пріоритетів, розподілу праці тощо (В. Байденко, Н. Грохольська, І. Зимня, Л. Карпова, Л. Луценко, О. Малицька, О. Овчарук, Л. Тархан та ін.).

Застосування системного підходу до педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів у контексті сучасних вимог дозволило встановити, що зовнішні зв'язки „підготовка-система” встановлює із системою відбору абітурієнтів, системою технічної (інженерної) підготовки, системою розподілу і працевлаштування випускників у ПТНЗ та ВНЗ I-II рівнів акредитації. Визначено статичні (структурні) та динамічні (процесуальні) характеристики цієї підготовки. Статичні характеристики можна поділити: за рівнем – загальна підготовка на рівні соціального замовлення, підготовка з окремих педагогічних дисциплін, підготовка з тем модулів та окремих занять; за компетентнісною ознакою – методологічний, проектувальний, креативний, комунікативний, менеджерський, науково-дослідний компоненти; за характером пізнавальної діяльності – теоретична та практична підготовка; за предметною діяльністю – загальнопедагогічний та професійно-педагогічний компоненти; за дидактичними складниками – закони та закономірності, принципи та правила, цілі, зміст, методи, засоби та форми підготовки; за творчою ознакою – репродуктивний і творчий компоненти.

Динаміку такого явища, як педагогічна підготовка майбутніх інженерів-педагогів, забезпечують суб'єкт – колектив викладачів та об'єкт – студенти інженерно-педагогічних спеціальностей, що безпосередньо чи опосередковано взаємодіють з метою реалізації освітніх цілей і отримання результату у вигляді професійної педагогічної компетентності інженерів-педагогів. У цій взаємодії виділено підготовчий і виконавчий етапи. Перший уособлює проектувальну діяльність педагогічного колективу та кожного педагога окремо на всіх етапах підготовки взаємодії педагога із студентами: підготовка проектування, розробка дидактичного проекту, розробка заходів з перевірки якості розробленого й реалізованого проекту, розробка заходів з коригування результатів підготовки, завершення проектування.

Другий уособлює безпосередню взаємодію: реалізація дидактичного проекту, реалізація заходів з контролю якості розробленого й реалізованого проекту, реалізація заходів з коригування результатів підготовки.

Діяльнісний підхід в освіті обумовлює побудову об'єктів за складовими діяльності (з боку макроструктури і внутрішньої структури, видів та функцій діяльності) та принципами їхньої взаємодії. Тому нами його реалізовано, по-перше, до діяльності з педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів, і по-друге, – до педагогічної діяльності самих інженерів-педагогів (є предметом попередньої діяльності).

Суб'єкт діяльності з педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів – педагог (науково-педагогічний працівник), що викладає у студентів інженерно-педагогічних спеціальностей; об'єкт – студенти інженерно-педагогічних спеціальностей; мотив – прагнення якісної організації та здійснення процесу педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів; мета – формування компетентного інженера-педагога; предмет – зміст педагогічної підготовки (педагогічна діяльність інженерів-педагогів); засоби – матеріальні, матеріалізовані об'єкти дійсності, знання та уміння; процес – здійснення підготовчого та виконавчого етапів взаємодії викладача й студентів; продукт – проект підготовки, а також студент із досвідним надбанням у галузі педагогічної діяльності.

Суб'єктом педагогічної діяльності з фахової підготовки у ПТНЗ та ВНЗ I-II рівнів акредитації є інженер-педагог, об'єктом – учні відповідних навчальних закладів. Його мотивом є прагнення якісної організації та здійснення процесу професійної підготовки кваліфікованих робітників, молодших спеціалістів та бакалаврів технічних спеціальностей, а метою – формування у майбутніх фахівців умінь самостійно застосовувати способи виконання професійної діяльності. Предметом діяльності є зміст технічної підготовки. Засоби і процес цієї діяльності схожі на засоби і процес попередньо розглянутої діяльності. Продуктом є проект підготовки, а також учень з досвідним надбанням у галузі виробничої діяльності.

За результатами аналізу наукових праць вчених у галузі вітчизняної та зарубіжної психології й педагогіки як основоположну для розробки системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів прийнято структуру особистості, запропоновану К. Платоновим [4] та спосіб її використання в педагогіці – В. Ледньовим [2, 3]. Обґрунтоване трансформування цієї структури у галузь професійної діяльності дозволило отримати класифікацію професійного досвіду особистості:

- якості особистості, інваріантні предметній специфіці професійної діяльності: професійна педагогічна спрямованість, професійно-обумовлені гностичні якості, трудові якості за видами професійної діяльності (технологічна, креативна, проектувальна, організаційна, науково-дослідна);

- професійно-обумовлений досвід особистості, що диференціюється за психологічною ознакою: професійні знання, уміння, навички відповідно до кожного з видів діяльності;

- досвід професійної діяльності, що диференціюється за ступенем загальності її видів: навченість у галузі загальнопрофесійного виду діяльності, навченість у галузі професійно-диференційованих видів діяльності;

- досвід професійної діяльності, що диференціюється за творчою ознакою: репродуктивна професійна діяльність, творча професійна діяльність.

Включення до досвіду особистості професійної педагогічної спрямованості для дослідження педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів має принципове значення. Доведено, що спрямованість майбутніх інженерів-педагогів на якісне виконання професійних обов'язків у ПТНЗ, ВНЗ I-II рівнів акредитації реалізується за допомогою питань методології педагогічної науки, яку становлять теорії систем, виховання й дидактики професійної освіти.

На засадах передумов виникнення компетентнісного підходу, підходів до розуміння компетентності й компетенції та їхнього співвідношення визначено професійну педагогічну компетентність інженера-педагога як властивість професіонала, яка однозначно вказує на його спроможність доцільно та ефективно діяти за певних обставин, тобто реалізовувати

компетенції. Під компетенціями нами розуміються певні групи досвідних надбань стосовно виконання на необхідному рівні функціонально пов'язаних завдань.

Обґрунтовано, що формування компетентного інженера-педагога має здійснюватися за структурними елементами особистості, що встановлюють методологічну, проектувальну, креативну, комунікативну, менеджерську, науково-дослідну компетенції, які, у свою чергу, за структурою подібні й відтворюють відому структуру особистості.

Застосування системного, діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів до педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів у контексті формування компетентних фахівців обумовило встановлення між підходами інтегруючого зв'язку. Системний характер цього зв'язку дозволяє стверджувати про новий підхід в освіті, яким є системна інтеграція діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів.

Постановка завдання. Цілями статті є розробка такого засобу проектування системи педагогічної підготовки компетентних інженерів-педагогів, яким є системна інтеграція діяльнісного, особистісно орієнтованого і компетентнісного підходів, а також визначення способів його застосування у процесі здійснення проектувальної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Взагалі, на нашу думку, використання терміну «системна» (інтеграція) вказує на:

- розгляд певного об'єкту як системи із відповідними складовими та їхніми взаємозв'язками;
- втілення в новотвір властивостей системи, адже створення як і пізнання здійснюються за однаковими принципами системного підходу.

Стосовно педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів, то мають місце обидва із зазначених варіантів використання терміну «системна»:

- педагогічна підготовка розглядається нами як система, яка згідно результатів проведеного аналізу має статичну характеристику, утворену елементами за рівнем, за функціональною ознакою, за характером пізнавальної діяльності, за предметною діяльністю, за дидактичними складниками, за творчою ознакою, а також – динамічну характеристику, утворену суб'єктом та об'єктом процесу педагогічної підготовки;
- застосування до педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів забезпечує отримання результатів, які відповідають підготовці-системі, уточнюють її елементи та характер їхнього взаємозв'язку і, навіть, інтегруючись, сприяють її удосконаленню, що стає закономірним етапом у розвитку підготовки. Таке можливе, якщо ці підходи опредмечуються і кожен крок їхнього застосування до підготовки співвідноситься із її системними властивостями. Отже, результати мають бути системними (отриманими за принципами розвитку системи) та утворювати собою також систему, а отже, системно інтегрованими.

Простежимо здійснення системної інтеграції діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів щодо педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів. Відразу відзначимо, що кожне з понять, яке визначає вказані підходи, як-от: діяльність, особистість й компетентність (компетенція) – розглянуто нами в якості системи стосовно системи-підготовки, які між собою встановлюють системні взаємозв'язки. Звісно, складові діяльності, особистості й компетентності нами розглядаються також як системи з їхніми взаємозв'язками, які працюють на вирішення проблеми удосконалення педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів.

Проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів – різновид педагогічного проектування, яке, у свою чергу, – різновид проектувальної діяльності. Так само, педагогічна підготовка майбутніх інженерів-педагогів – різновид педагогічної підготовки, яке, у свою чергу, – різновид професійної підготовки. Кожна наступна діяльність, виступаючи стосовно попередньої більш загальною, є для неї метасистемою, яка визначає її утворення, функціонування й розвиток. Тобто родо-видові зв'язки – ті, які визначають зовнішню сторону конкретної діяльності-системи, а звідси, – її реакцію на зовнішні подразники і, навпаки, – вплив на стан більш загальної системи. Так,

реформування вітчизняної системи вищої освіти обумовило вдосконалення інженерно-педагогічної освіти та її складових, якими є, відповідно, технічна та педагогічна освіта інженерно-педагогічних кадрів. Або, удосконалення проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів сприяє розвитку теорії педагогічного проектування.

Ті ж співвідношення властиві дії, як одиниці діяльності. Нами визначено, що дія має структурні елементи, однойменні структурним елементам діяльності. Так само типовим є й характер взаємозв'язків між цими елементами, але на прикладі власного змісту. Отже, й у цьому констатуємо ознаки системи, які набувають сили під час переходу від макроструктури діяльності до її внутрішньої структури (коли дія розглядається як складова процесу діяльності): усі структурні елементи діяльності диференціюються за всяк час більш дрібними процесуальними утвореннями (системою дій або функцією, дією, операцією, прийомом тощо). Відповідно, кожну функцію діяльності можна розкрити за допомогою структурних елементів діяльності, серед яких є мотив, мета, суб'єкт, предмет, процес, продукт та ін. Це твердження вказує на єдність між структурними та функціональними елементами діяльності. Додамо, що елементи діяльності (усі, крім суб'єкта й об'єкта) характеризують процес професійної підготовки з боку статички, а взаємодія через ці елементи суб'єкта й об'єкта – з боку динаміки. Тим самим, ми розкриваємо чергову властивість системи стосовно такого об'єкта як діяльність.

Щодо педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів, ми прийняли за основу те положення, що вона двічі встановлює зв'язки із педагогічною діяльністю: по-перше, коли йдеться про педагогічну діяльність з педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів, а по-друге, – коли йдеться про педагогічну діяльність вже цих інженерів-педагогів, результатом якої є фахова підготовка у ПТНЗ, ВНЗ I-II рівнів акредитації. Обґрунтовано, що функціями, які виконує інженер-педагог, здійснюючи професійну педагогічну діяльність, є креативна, проектувальна, технологічна, організаційна, науково-дослідна. При цьому тільки перша за переліком функція отримана нами особисто, чим враховано: традиційну особливість професійної підготовки у ПТНЗ, ВНЗ I-II рівнів акредитації, яка нерозривно пов'язана з питаннями технічної творчості; сучасні умови професійної педагогічної діяльності у ПТНЗ, ВНЗ I-II рівнів акредитації, серед яких контингент учнів (студентів), матеріально-технічна база, вимоги ринку праці й ринку товарів; втілення тенденції розвитку вищої, зокрема інженерно-педагогічної, освіти щодо запровадження освітніх інновацій.

Останні функції – традиційні, які уособлюють підготовку педагогічної взаємодії між викладачем та студентом інженерно-педагогічної спеціальності, саму взаємодію, налагодження контактів за вертикаллю, вирішення протиріч системи професійно-технічної та вищої (неповної й базової) освіти. Переосмислення змісту цих функцій у контексті сучасних вимог до педагогічних кадрів та прагнення посилити зв'язок між функціями та основними дисциплінами, які їх забезпечують, привело до уточнення нами технологічної функції як комунікативної, а організаційної як менеджерської. Таким чином, у цих функціях вбачаємо етапи педагогічного процесу: етап підготовки (проектування системи, процесу чи ситуації педагогічної підготовки, проектування контрольних та коригувальних технологій) та етап виконання (реалізація проекту, реалізація контрольних та коригувальних технологій). Знову ж таки ми працюємо у просторі дії системного підходу і розглядаємо педагогічну діяльність як систему, в якій кожна складова процесу знаходиться у множині взаємозв'язків між її функціональними та структурними елементами.

Зазначені функції – становлять досвід особистості інженера-педагога, основи якого він здобуває під час педагогічної підготовки. Але всупереч традиційному розумінню досвіду як інтеграційного утворення із знань, умінь та навичок, ми додержуємося позиції В. С. Ледньова, який до досвіду включив якості й професійну спрямованість особистості. Усі ці складові досвіду втілюють структурні елементи особистості, яку ми також розглядаємо як систему.

Професійна спрямованість на сучасному етапі розвитку суспільства й економіки грає чи не найвизначнішу роль у професійному становленні особистості, зокрема особистості інженера-педагога. Професійно-педагогічні орієнтації й інтереси, установка на інженерно-педагогічну освіту та професійну діяльність, науково-пізнавальні й соціально-професійні мотиви, професійне самовизначення, установка на педагогічну майстерність, професійна позиція, професійний світогляд – складові професійної педагогічної спрямованості інженера-педагога. Саме вони обумовлюють професійне зростання особистості і, відповідно, – необхідну якість професійної діяльності.

На жаль, застосування окремих технологій, вибір яких віддано на відкуп викладачеві, позбавлено системності, тому не забезпечує належного рівня сформованості в майбутніх інженерів-педагогів професійної педагогічної спрямованості. Отже, виникла потреба в цілеспрямованому формуванні педагогічної спрямованості. За своєю значущістю вона не поступається будь-якій із раніше перерахованих функцій професійно-педагогічної діяльності інженера-педагога. Звісно, вона відрізняється від цих функцій тим, що не передбачає отримання конкретного продукту педагогічної діяльності, але обумовлює якісні й кількісні характеристики продуктів функцій: проекту підготовки, безпосередньої трансляції досвіду під час навчально-виховного процесу, управління викладацьким колективом (структурним підрозділом) навчального закладу, наукової інноватики. Тому професійна педагогічна спрямованість має орієнтувати в навчанні й професійній діяльності, забезпечувати засвоєння кожної функції та вдосконалення її виконання, зв'язок між функціями, етапами та структурними елементами педагогічної діяльності і найголовніше – слугувати тим пізнавально-професійним центром, із яким співвідносяться будь-які професійні акти задля забезпечення їхньої адекватності, об'єктивності і достовірності. Цей центр є системоутворюючим у педагогічній підготовці й діяльності інженера-педагога, тому має складатися із непорушних філософських та педагогічних істин, які становлять методологію педагогічної науки. Виходячи з цього, отримуємо поряд із проектувальною, креативною, комунікативною, менеджерською й науково-дослідною функціями ще одну складову професійної педагогічної діяльності інженера-педагога – методологічну.

Виходячи із всього сказаного, отримуємо, що кожна функція педагогічної діяльності, представлена знаннями, уміннями й навичками, що її забезпечують, доповнюється відповідною професійною педагогічною спрямованістю та професійно важливими здібностями та якостями і, тим самим, стає однойменною компетенцією. Методологічна складова педагогічної підготовки, яка також містить професійну педагогічну спрямованість, професійні знання, уміння, навички, професійно важливі здібності та якості, утворює методологічну компетенцію. Ці компетенції отримано зі структурних елементів особистості і самі вони за будовою подібні цій структурі. Тому вони утворюють систему, представляючи собою також системи більш нижчого рангу. Таким чином, підвищення якості педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів стає можливим за умови формування більш широких досвідних надбань, а саме – компетенцій: методологічної, проектувальної, креативної, комунікативної, менеджерської, науково-дослідної [1]. За кількісними та якісними характеристиками сформованості компетенції стає можливим судити про підготовленого інженера-педагога як про компетентного фахівця в педагогічній справі. Усе зазначене представляється можливим проілюструвати за допомогою рис.

Формування компетентного інженера-педагога має бути закладено в проект його педагогічної підготовки, побудований на засадах системності, послідовності, відповідності особливостям професійної педагогічної діяльності. Отже, цей проект, що становить педагогічну складову галузевого стандарту підготовки інженерно-педагогічних кадрів включає: вступ (назва і складові стандарту, сфера використання стандарту, застосовані підходи для його розробки, умовні позначки); діяльність, яка охоплюється стандартом та умови допуску до виконання професійної діяльності; елементи компетентності, які визначають зміст професійної діяльності (види компетенцій, назва типової задачі діяльності, її шифр, цілі педагогічної підготовки, шифр умінь, назва змістовного модуля, його шифр, навчальна тема, назва дисциплінарного модуля, навчальна дисципліна,

технології навчання, їхні шифри); навчальний план; навчальні програми та інформаційно-методичне забезпечення підготовки; критерії оцінки сформованих компетенцій.

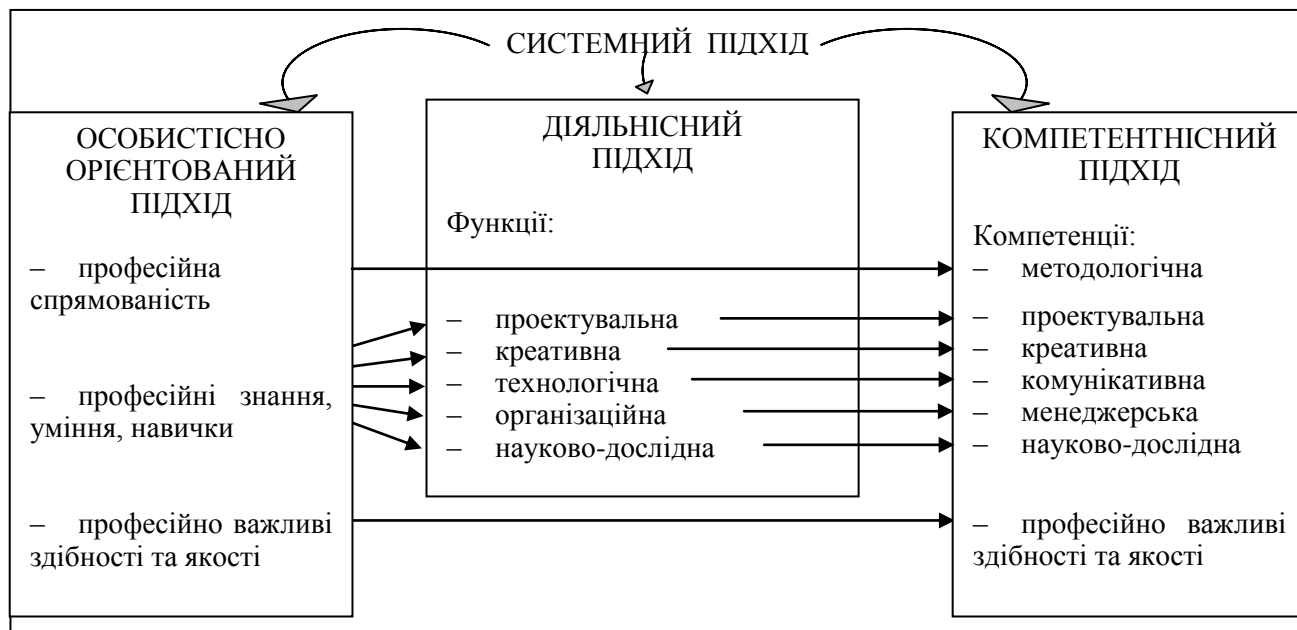

Рис. Системна інтеграція діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів

Разом із компетенціями утворюють систему їхні складові, як-от: типові задачі діяльності, цілі, модулі, теми, дисципліни. Система проявляє себе не тільки за горизонталлю, коли розглядається підготовка і, відповідно, всі її дидактичні складники на глобальному рівні, якому відповідає галузевий стандарт, або на етапному рівні, якому відповідає дисципліна (тема). Вона проявляє себе і за вертикаллю, коли здійснюється диференціація кожного дидактичного складника компетенцій від глобального рівня до етапного. При цьому цілі педагогічної підготовки у своєму формулюванні відбивають складові особистості і містять вказівку на те, який компонент професійної педагогічної спрямованості у поєднанні із знаннями, уміннями та наявністю яких професійно важливих здібностей і якостей забезпечуватимуть якісне виконання типової задачі діяльності. Отже, формулювання цілі також є системним. Більше того, композиція навчального матеріалу та його відпрацювання також містять у собі системи. Так, навчальний матеріал педагогічного, чи технічного спрямування, який є предметом методичної діяльності майбутнього інженера-педагога та на якому здійснюється відпрацювання ним у процесі педагогічної підготовки проектувальних умінь, стосується нормативно-правової бази, педагогічних або технічних систем, педагогічних або технологічних процесів, педагогічних або фізичних (електротехнічних) законів, трудових процесів, параметрів тощо. Ці об'єкти вивчення являють собою системи, а отже вимагають системного подання, яке здійснюється у відповідності до функціонально-сміслових структур: міркування, оповідання, опису. Технології, звісно, повністю відповідають цілям та змісту, адже разом із ним забезпечують їхню реалізацію. Це обумовлює їхню змістовну системність. Але є ще процесуальна системність, яка проявляється у відпрацюванні дій від простих до складних, від репродуктивних до творчих. Таким чином, отримуємо цілі, зміст й технології педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів, які розроблено на засадах системної інтеграції діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Застосування системного, діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів до педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів у контексті формування компетентних фахівців

обумовило встановлення між підходами інтегруючого зв'язку, а реалізація системного підходу до всіх базових положень проектування зазначеної підготовки та забезпечення системного характеру їхнього розвитку в напрямку вирішення поставлених завдань дозволили отримати новий, методологічно вибудований засіб проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів – системну інтеграцію діяльнісного, особистісно орієнтованого й компетентнісного підходів.

Цей засіб має застосовуватися на всіх етапах проектувальної діяльності і однаково проявляти себе як при моделюванні професійної педагогічної діяльності інженерів-педагогів, так і при моделюванні відповідної підготовки студентів інженерно-педагогічних спеціальностей. Реалізація цих положень – наступні кроки наукового дослідження.

Список використаних джерел

1. Брюханова Н. О. Основи педагогічного проектування в інженерно-педагогічній освіті : моногр. / Н. О. Брюханова. – Х. : НТМТ, 2010. – 438 с.
2. Леднев В. С. Содержание образования: сущность, структура, перспективы / Вадим Семенович Леднев. – [2-е изд., перераб.]. – М. : Высш. шк., 1991. – 224 с.
3. Леднев В. С. Содержание образования : учеб. пособие / Вадим Семенович Леднев. – М. : Высш. шк., 1989. – 360 с.
4. Платонов К. К. Структура и развитие личности / Константин Константинович Платонов. – М. : Наука, 1986. – 256 с.

Брюханова Н. О

Системна інтеграція діяльнісного, особистісно орієнтованого і компетентнісного підходів як засіб проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів

Запропоновано й розкрито новий засіб проектування системи педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів – системну інтеграцію діяльнісного, особистісно орієнтованого і компетентнісного підходів. Застосування цього засобу до професійної педагогічної діяльності педагогічних працівників ПТНЗ та ВНЗ I-II рівнів акредитації і системи відповідної підготовки має сприяти формуванню компетентної особисті фахівців.

Ключові слова: системний підхід, діяльнісний підхід, особистісно орієнтований підхід, компетентнісний підхід, системна інтеграція діяльнісного, особистісно орієнтованого і компетентнісного підходів, майбутні інженери-педагоги, проектування системи педагогічної підготовки фахівців.

Брюханова Н. А.

Системная интеграция деятельностного, личностно ориентированного и компетентностного подходов как средство проектирования системы педагогической подготовки будущих инженеров-педагогов

Предложено и раскрыто новое средство проектирования системы педагогической подготовки будущих инженеров-педагогов – системную интеграцию деятельностного, личностно ориентированного и компетентностного подходов. Применение этого средства к профессиональной педагогической деятельности педагогических работников ПТУЗ и ВУЗ I-II уровней аккредитации и системы соответствующей подготовки должно способствовать формированию компетентной личности специалистов.

Ключевые слова: системный подход, деятельностный подход, личностно ориентированный подход, компетентностный подход, системная интеграция деятельностного, личностно ориентированного и компетентностного подходов, будущие инженеры-педагоги, проектирование системы педагогической подготовки специалистов.

N. Bryukhanova

System Integration of Activity-Based, Personality-Oriented, and Competence Approaches as a Design of Planning of System for Future Teacher-Engineers' Pedagogical Training

In article the new design of planning of system for future teacher-engineers' pedagogical training – system integration of activity-based, personality-oriented, and competence approaches is offered and opened. Application of this design to professional pedagogical activity of pedagogical workers in vocational schools and higher educational establishments with the I-II level of accreditation and system of corresponding training should promote formation of the competent person of experts.

Key words: system approach, the activity-based approach, the personality-oriented approach, the competence approach, system integration of activity-based, personality-oriented, and competence approaches, the future engineers-teachers, planning of system of experts` pedagogical training.

Стаття надійшла до редакції 13.03.2013 р.